

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł. 1.—

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 15 (651)

Łódź, dnia 12 Kwietnia 1932 r.

Rok XIV

Treść numeru: O obniżenie cen za prąd elektryczny do celów oświetleniowych (Akcja samorządu łódzkiego). — Regulamin porządkowy rzeźni publicznych m. Łodzi. — Kronika Miejska. — Okólniki. — Ogłoszenia.

O obniżenie cen za prąd elektryczny do celów oświetleniowych.

(Akcja samorządu łódzkiego).

Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 4-go lutego r. b. uchwaliła wniosek frakcyj socjalistycznych, wzywający Magistrat do podjęcia odpowiednich kroków, celem skłonienia władz Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego do obniżenia ceny energii elektrycznej dla celów oświetleniowych.

W wykonaniu powyższej uchwały, Magistrat wystąpił do Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, wskazując, że w związku z panującym i stale wzrastającym kryzysem gospodarczym, zarobki najszerszych mas zmniejszają się bardzo znacznie. Aby zaspokoić niezbędniejsze potrzeby życiowe, każdy musi się liczyć z najdrobniejszymi wydatkami. Do tych potrzeb codziennego użytku należy oświetlenie. Ponieważ cena za prąd jest wysoka, wydatek na ten cel, nawet przy znacznym ograniczeniu w korzystaniu, stanowi poważną pozycję w wydatkach ludności. I podczas gdy w dobie kryzysu we wszystkich prawie dziedzinach nastąpiła znaczna redukcja cen, Elektrownia cen za prąd do oświetlenia nie obniżyła zupełnie, a od 1-go stycznia 1932 roku stan się pogorszył o tyle, że Państwo nałożyło na prąd, używany do oświetlenia, nowy podatek w wysokości 10%, samorządy 2 i pół proc., czyli że opłaty za prąd wzrosły o 12 i pół proc.

Stan taki istnieje nie tylko w Łodzi, ale i w innych miastach Polski, ponieważ wszystkie elektrownie pracują na prawach wyłączności, a więc nie potrzebują się liczyć z konkurencją. W wielu jednak

miastach odbiorcy prądu zorganizowali się i starają się wywrzeć presją na zarządy elektrowni, aby one poszły na ustępstwa i wydatnie obniżyły taryfę za prąd. Wszędzie, gdzie akcja w tym kierunku jest prowadzona, podnoszą się żądania obniżenia cen za prąd do oświetlenia do 60 gr. za kWh.

Taryfa 60 groszy za kWh dla światła, nawet w średnich zakładach elektrycznych, jest taryfą realną, którą elektrownie mogą stosować. Tembardziej jest to możliwe dla wielkich zakładów elektrycznych, do jakich zalicza się Elektrownia Łódzka.

W konkluzji Magistrat domagał się od Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego zrewidowania obecnie obowiązujących taryf i przeprowadzenia słusznej ich redukcji.

Niezależnie od tego, członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego z ramienia Magistratu, postawili powyższą sprawę na porządku dziennym obrad Zarządu i Rady Nadzorczej Ł. T. E.

Przy rozpatrywaniu tej sprawy, przedstawiciele miasta domagali się przeprowadzenia rewizji i obniżenia obowiązujących taryf, wskazując, iż taryfa maksymalna za światło nie powinna przekraczać 60 groszy.

Większość jednak zarządu Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego — wbrew głosom przedstawicieli Magistratu — nie przychyliła się do tego wniosku, motywując to podwyżką cen węgla, utrzymaniem dotychczasowej wysokości płac pracowników umysłowych i fizycznych oraz wysokością cen zasadniczych, uzyskiwanych na 1 kWh.

Przebieg i wyniki interwencji Magistratu w sprawie obniżenia cen za prąd elektryczny do celów oświetleniowych przedłożone zostaną na najbliższym posiedzeniu Rady Miejskiej.

Regulamin

porządkowy rzeźni publicznych m. Łodzi.

(Uchwały Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 17 września 1931 roku i z dnia 10 marca 1932 roku).

W przystosowaniu do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. Nr. 38, poz. 361), rozporządzeń Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 roku (Dz. U. Nr. 3, poz. 31) i z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. U. Nr. 32, poz. 305) oraz w związku z § 14 rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 26 maja 1931 roku i decyzją Urzędu Wojewódzkiego z dnia 14 grudnia 1931 roku Nr. WW. 9/60 Rada Miejska m. Łodzi postanawia co następuje:

I. Prawo wstępu.

§ 1.

Do wykonywania pracy samodzielnej i pomocniczej w obrębie rzeźni publicznych m. Łodzi przy uboju zwierząt, koszerowaniu, szkurowaniu, ćwiartowaniu tusz, jakoteż ładowaniu produktów uboju mogą być dopuszczeni wyłącznie mężczyźni, posiadający ukończonych lat 18, wystarczającą siłę fizyczną oraz odnawiane co kwartał świadectwo lekarza dozoru sanitarnego, iż są wolni od chorób zakaźnych i skórnych.

§ 2.

Osoby, mające stałe zatrudnienie w rzeźniach publicznych m. Łodzi, w celu otrzymania prawa wstępu i przebywania tam powinni zaopatrzyć się w legitymacje, wydawane na podstawie zgłoszeń, umotywowanych przez Miejski Urząd Weterynaryjny.

§ 3.

Legitymacje roczne są koloru: czerwonego — dla robotników, czeladników, terminatorów, woźniców; żółtego — dla rzeźników-detalistów; białego — dla hurtowników; zielonego — dla handlarzy produktów ubocznych; brązowego — dla rzezaków i dozoru rytualnego. Legitymacje te dają prawo wstępu i przebywania w rzeźni po każdorazowym uzyskaniu przy bramie wejściowej od kontrolera numerowanego znaczka.

Legitymacje na prawo wstępu do rzeźni dla personelu dozoru rytualnego (członkowie Rabinatu, rzezaczy i dozorczy koszerowania) będą wydawane na podstawie poświadczeń Rabinatu m. Łodzi oraz upoważnień Zarządu Gminy Wyznaniowej zgodnie z art. 3 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 roku o organizacji żydowskiej gminy wyznaniowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 818), dla innych osób na podstawie przedłożonych świadectw przemysłowych lub poświadczeń odnośnych organizacji zawodowych.

§ 4.

Znaczki wejścia wydawane będą przez miejskich kontrolerów przepustek przy wejściowych bramach rzeźni po uprzednim odebraniu legitymacyj tylko tym osobom, które wykazą się potrzebą wykonywania czynności w rzeźniach w danym dniu.

§ 5.

Kierownik rzeźni jest uprawniony do wydawania po uprzednim porozumieniu się z Urzędem Weterynaryjnym jednorazowych przepustek osobom zwiedzającym rzeźnię w celach naukowych oraz bez uprzedniego porozumienia się z Urzędem Weterynaryjnym hurtownikom przyjezdnym nie więcej jak 3 razy w tygodniu i w ciągu roku.

§ 6.

Osoby, ujawnione w rzeźni przez dozór weterynaryjny lub administracyjny bez naczków wejścia, powinny natychmiast opuścić terytorjum rzeźni właściwej, zaś w razie oporu zostaną usunięte przymusowo i pociągnięte do odpowiedzialności administracyjnej w drodze postępowania doraźnego lub karno-administracyjnego.

§ 7.

Wszystkie osoby, przebywające na terytorjum rzeźni właściwej, obowiązane są:

- a) wykonywać roboty spokojnie, bez krzyków i używania słów lub zwrotów obrażających moralność publiczną,
- b) stosować się we wszystkim do zarządzeń i wskazówek dozoru weterynaryjnego i administracyjnego.

Nadto osoby, zatrudnione przy uboju obowiązane są:

- c) posiadać narzędzia i naczynia w zupełności odpowiadające swemu przeznaczeniu i stale utrzymywać je w należytej czystości i porządku,
- d) w czasie wykonywania pracy robotnicy, rzeźnicy i tragarze powinni mieć na sobie utrzymywane czysto płaszcze z rękawami z materiału nieprześlakliwego, koloru szarego lub błękitnego,
- e) po ukończeniu robót ubojowych przed opuszczeniem rzeźni powinni umyć ręce, twarz, zdjąć używane w czasie pracy płaszcze i oczyścić dokładnie obuwie.

§ 8.

Personel dozoru weterynaryjnego powinien przybywać do pracy w godzinach, ustalonych zarządzeniem Urzędu Weterynaryjnego, zaś personel dozoru rytualnego i administracyjnego powinien stawać do pracy w godzinach ustalonych przez kierownika rzeźni w porozumieniu się z Zarządem Gminy Wyznaniowej w Łodzi oraz Administracją odnośnej rzeźni.

II. Wpęd zwierząt.

§ 9.

- a) Rzeź zwyczajna zwierząt w rzeźniach publicznych m. Łodzi dozwolona jest codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt ustawą objętych, od godz. 8-ej do godz. 17-ej, zaś w sobotę od godz. 8-ej do godz. 15-ej.
- b) Rzeź z konieczności może być dokonana w każdym czasie, przy dostatecznem świetle sztucznem, za zezwoleniem kierownika rzeźni lub jego zastępcy w wypadkach, przewidzianych § 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku i § 10 rozporządzenia tegoż Ministra z dnia 31 grudnia 1928 roku.

- c) Rzeź zwierząt w razach wyjątkowych (naprz. zbiegu kilku dni świątecznych) może być zezwolona przez Miejski Urząd Weterynaryjny i poza godzinami wyznaczonemi przy dostatecznem świetle dziennem lub sztucznem, uznanem przez Miejski Urząd Weterynaryjny za dostateczne (§ 1 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r).

Rzeź bydła i cieląt w okresie od dnia 1-go kwietnia do dnia 1-go grudnia w godzinach porannych może się odbywać od godziny 5-ej każdego poniedziałku lub dnia poświęconego za każdorocznem zezwoleniem Magistratu do czasu wybudowania w rzeźniach miejscowych chłodni.

§ 10.

Wpęd zwierząt do rzeźni (przez bramę przy kasie) odbywa się codziennie od godz. 8-ej do godz. 14-ej punktualnie, w sobotę zaś od godz. 8-ej do godz. 12-ej.

Wywożenie zbadanych i oznakowanych tusz mięsa wieprzowego z rzeźni i wynoszenie tusz mięsa wołowego z rzeźni bydła do przedchłodni winno nastąpić w ciągu 1 godziny.

§ 11.

Wszystkie przeznaczone na rzeź zwierzęta powinny być przed wpędzeniem do rzeźni doprowadzone lub dowiezione do urzędowego badania przed ubojem w celu otrzymania zezwolenia na rzeź zwierzęcia.

W razie stwierdzenia przy tem badaniu objawów jednej z zakaźnych chorób zwierzęcych — dozór weterynaryjny postąpi w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku.

§ 12.

Na wyprowadzenie zwierząt rzeźnych z terytorjum rzeźni lub z obór przy rzeźniach w wypadkach przewidzianych § 14 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 roku może zezwolić Miejski Urząd Weterynaryjny.

§ 13.

Kolejność poddawania zwierząt ubojowi wyznacza dozorca rzeźni, wskazując jednocześnie miejsca uboju stosownie do zarządzenia odnośnego lekarza weterynaryjnego.

§ 14.

Bydło rogate i konie, wprowadzone do rzeźni, winny być w celu uboju powalone i mocno skrupowane, drobne zaś zwierzęta należy z wiązać i ułożyć na stojakach krzyżowych.

Za wypadki, jakie mogą powstać wskutek nienależytego skrupowania dużych zwierząt przy uboju oraz naruszenie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie zwierząt z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. Nr. 36, poz. 332) odpowiedzialni są posiadacze zwie-

rzat i będą pociągani do odpowiedzialności sądowej w myśl art. 4 tego rozporządzenia.

III. Ubój zwykły i rytualny.

§ 15.

Po zupełnym zaniku oznak życia u rzeżanych zwierząt można przystąpić do zdjęcia skóry i oprawienia (względnie oparzenia); płuca zanieczyszczone mechanicznie będą niszczone w myśl § 25 punkt 15 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku.

§ 16.

Przy rytualnych oględzinach zabrania się zwilżać płuca śliną i nadymać je oraz mięso celem nadania mu lepszego wyglądu ustami, należy zaś używać czystej wody i mieszków, w przeciwnym razie płuca i mięso będą zniszczone w myśl § 25 punkt 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku.

IV. Przepisy porządkowe i sanitarno-weterynaryjne.

§ 17.

Zabrania się:

- a) osobom postronnym przebywać w rzeźni poza godzinami wyznaczonemi dla wykonywania robót ubojowych i wywożenia produktów uboju,
- b) wprowadzać psy do rzeźni,
- c) zanieczyszczać podwórze, korytarze, rzeźalnie i inne ubikacje rzeźni oraz miejsca ustępowe,
- d) wprowadzać do kanałów jakiegokolwiek odpadki lub wrzucać przedmioty,
- e) wychodzić pracującym poza rzeźalnię z nożami lub toporkami w rękę; narzędzia te winny być pozostawiane w halach ubojowych lub schowane do futerałów, przywiązanych do pasa,
- f) dręczyć zwierzęta, obchodzić się z niemi okrutnie lub trzymać je związane bez potrzeby,
- g) pozostawiać niezamkniętymi krany wodociągowe,
- h) otwierać samowolnie siatki otworów kanalizacyjnych lub włączać kontakty światła elektrycznego,
- i) wieszać i kłaść części ubrania lub przebierać się w rzeźalniach, kiszczarniach i wogóle poza miejscami do tego przeznaczonemi,
- j) wjeżdżać lub wprowadzać furgony do budynków rzeźni,
- k) jeździć w obrębie rzeźni inaczej niż stępem,
- l) ustawiać zwierzęta w rzeźni lub furgony poza miejscami do tego przeznaczonemi,
- l) zostawiać zaprzęgi bez dozoru,
- m) tamować ruch w miejscach przejść i przejazdów,
- n) robić jakiegokolwiek napisy, znaki, nacięcia i t. p. na ścianach i drzwiach, wogóle w jakikolwiek sposób uszkadzać lub niszczyć nieruchomość, urządzenie i przybory rzeźni,

- o) palić tytoń w miejscach dokonywania robót ubojowych,
- p) urządzać gry w rzeźni, przynosić ze sobą lub pić napoje wysokowe, jakoteż wchodzić do rzeźni lub przebywać w niej w stanie nietrzeźwym,
- r) wchodzić do ubikacyj rzeźni, do których wejście jest zakazane,
- s) przechodzić przez ogrodzenia rzeźni oraz przerzucać lub podawać przez nie zwierzęta lub jakiekolwiek przedmioty,
- t) przetrzymywać w szatniach jakiekolwiek produkty uboju,
- u) wywozić, względnie wynosić z rzeźni sztuki zwierząt, ich części lub organa wewnętrzne, niezaopatrzone przez dozór weterynaryjny w znaki dokonanych oględzin, jakoteż niedokładnie oczyszczone żołądki, nieszlamowane kiszkki, wyporki oraz zajęte urzędowo mięso lub części jego.

§ 18.

Wszystkie roboty, związane z ubojem, mają odbywać się w sposób, wskazany przez dozór weterynaryjny rzeźni i wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych, a w szczególności:

- a) żołądki i prostnice winny być natychmiast po wyjęciu wywiezione do przeznaczonego na ten cel oddziału wzgl. miejsca, tam opróżnione z zawartości i przemyte,
- b) oczyszczanie, szlamowanie żołądków i kiszek, względnie solenie powinno odbywać się w kiskarniach,
- c) wózki, służące do wywożenia wnętrzości powinny być po każdorazowym użyciu oczyszczone i natychmiast odprowadzone do rzezalni,
- d) ośródką powinny być zawieszane na hakach tuż obok odnośnych tusz mięsnych do czasu ukończenia badań urzędowych.

§ 19.

- a) Krew nie może być wypuszczana na podłogę, lecz powinna być zbierana do naczyń,
- d) do zbierania i wywożenia krwi, przeznaczonej do spożycia należy używać specjalnie przeznaczonych ocynkowanych naczyń metalowych, przyczem do wywieżenia z rzeźni może być dopuszczana krew, otrzymana z zachowaniem należytej czystości; krew ta nie może być przechowywana w rzeźni do dnia następnego,
- c) krew końska nie może być wywożona z rzeźni.

§ 20.

Badanie zwierząt rzeźnych przed ubojem, badanie po uboju mięsa i ocena jego oraz postępowanie z mięsem, uznanem za zdatne do spożycia, warunkowo zdatne, mniej wartościowe i niezdatne, reguluje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku i Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku.

Badanie mięsa powinno odbywać się w rzezalniach na windach lub konsolach.

V. Czynności handlowe.

§ 21.

Do czasu wybudowania chłodni przy rzeźniach publicznych w Łodzi kupno i sprzedaż mięsa i innych produktów uboju są dozwolone na terenie rzeźni (poza rzezalniami) tylko rzeźnikom, zawierającym te transakcje pomiędzy sobą oraz osobom mogącym wykazać się dowodami o prowadzeniu handlu temi produktami.

VI. Przepisy karne.

§ 22.

Osoby naruszające regulamin niniejszy na podstawie § 21 rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 26 maja 1931 roku będą karane w drodze karno-administracyjnego postępowania grzywną do 1000 złotych lub aresztem do sześciu tygodni.

Kara aresztu i grzywny może być wymierzona łącznie.

§ 23.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi” oraz w „Wojewódzkim Dzienniku Łódzkim”.

Jednocześnie traci moc regulamin z roku 1926, zmieniony uchwałą Magistratą Nr. 1016 z dnia 9 listopada 1928 roku.

KRONIKA MIEJSKA.

Plan prac w parkach miejskich na r. b. Wydział Plantacyj Miejskich opracował — w ramach budżetu na rok 1932/33 plan prac na sezon roku bieżącego. Plan ten przewiduje m. in. wykonanie następujących robót w parkach miejskich:

W Parku Ludowym: budowę bieżni na 1 i 2 boisku, zniwelowanie, zmeljorowanie i obsianie trawą 3-go boiska, budowę toru sáneczkowego, drenaż terenu parku wokół stadionu sportowego i terenu pod korty tenisowe, modelację wzgórz nad stawem, ogrodzenie terenów rezerwatu przyrodniczego i lasu od strony północnej.

W parku im. ks. J. Poniatowskiego: dokończenie zadrzewienia wzgórz w pobliżu stawu i na t. zw. jarach, budowę dwóch schronisk od deszczu, budowę parkanu dREW-

nianego od strony torów kolejowych, remont niektórych alei i dróg, wykończenie budowy ogródka daljowego.

W parku „Źródlika”: rekonstrukcję części parku od ul. Wodnej, wykończenie alpeium, obsadzenie brzegów stawu bylinami i dosadzenie drzew i krzewów w skupinach.

W parku 3-go Maja: usunięcie suchych drzew, zniszczonych przez kornika, posadzenie kilkuset brzoź, jarzębin i klonów w celu dopełnienia drzewostanu parku, budowa ogrodzenia frontowego i naprawa ogrodzenia od północnej granicy parku.

W parku im. Staszica: odnowienie trawników na całym terenie parku, obsadzenie brzegu stawu bylinami.

W parku kolejowym: obsadzenie drzewami i uporządkowanie placu dla dzieci, rozszerzenie parku przez włączenie doń placu, przylegającego od strony południowej, budowę kiosku-mleczarni oraz budki dla dozorców.

W parku im. H. Sienkiewicza: odnowienie trawników na całym terenie parku, dosadzenie drzew w skupinach.

Z Sekcji do Walki z Jaglicą. W roku 1931 zgłosiło się do badania 3515 osób, w tej liczbie — naskutek wezwania przez Sekcję — 2407 osób (w roku poprzednim — 3576 i 2403 osób). Zarejestrowano nowych przypadków jaglicy 590, gdy w roku poprzednim — 762, w roku 1929 — 895).

W dniu 1 stycznia 1931 roku było zarejestrowanych chorych na jaglicę 3996 osób i jak wspomniano wyżej — zarejestrowano nowych chorych 590, wyleczono zaś w ciągu roku sprawozdawczego 1134 osób. Pozostało więc na 1 stycznia 1932 roku zarejestrowanych 3452 chorych.

Cyfry te świadczą o stałym zmniejszaniu się tej choroby. Fakt tego zmniejszania się potwierdza stan liczebny szkół jagliczych, w których dzieci chore na jaglicę, są poddawane systematycznemu leczeniu bez przerwania nauki szkolnej. W roku szkolnym 1930/31 było dzieci w szkołach jagliczych 518, w roku zaś 1931/32 — 210 dzieci.

Ogólna suma porad, udzielonych w przychodni przeciwjagliczej w roku 1931 wynosiła 22.086 (w roku 1930 — 26.008).

Ruch budowlany w Łodzi w 1931 roku. Według danych Wydziału Statystycznego Magistratu, opartych na sprawozdaniach Inspekcji Budowlanej m. Łodzi —

prywatny ruch budowlany w Łodzi przedstawiał się w roku 1931 następująco:

Ogółem rozpoczęto w ciągu roku sprawozdawczego 200 budowli, w tem: 179 nowych budynków oraz 20 przebudów, nadbudów względnie dobudów; ukończono zaś 32 budowle, w tem: 31 nowych budynków i 1 nadbudowę.

Pośród budynków zakończonych było 22 budynków mieszkalnych, 5 przemysłowych lub przemysłowo-gospodarczych i 5 o charakterze wyłącznie gospodarczym. W zakończonych budynkach mieści się ogółem 188 izb mieszkalnych.

Jak widać — wyniki prywatnego ruchu budowlanego w Łodzi były w roku ubiegłym nieznaczne.

Nowy budynek szkolny. Z dniem 15 kwietnia r. b. oddany zostanie do użytku wynajęty wyłącznie na cele szkolne nowowbudowany budynek przy ul. Składowej Nr. 15.

Dom ten wykończono odpowiednio do wymogów szkolnych na podstawie wskazówek Wydziału Oświaty i Kultury oraz Oddziału Architektonicznego Wydziału Budownictwa.

Budynek ten, posiadający 12 sal wykładowych oraz odpowiednie pomieszczenia na pracownię, kancelarję i pokoje nauczycielskie, został przeznaczony dla dwóch żeńskich szkół powszechnych.

Zaznaczyć należy, iż w roku bieżącym oddanych zostanie do użytku 49 nowych sal szkolnych.

Akcja bezpłatnych szczepień ospy ochronnej. W dniach: 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 20 i 21 maja r. b. przeprowadzona zostanie akcja bezpłatnych szczepień ospy ochronnej dzieciom, urodzonym w

roku 1951 oraz dzieciom, które do tej pory nie były jeszcze szczepione.

Szczepienia dokonywane będą w następujących ośmiu Dozorach Sanitarnych, w godzinach od 8-ej do 10-ej rano, codziennie.

Sprawdzanie, czy ospa się przyjęła odbywać się będzie w tych samych lokalach i godzinach, w dniach 23, 24, 25, 27 i 28 maja r. b.

Uchylenie się od obowiązku szczepienia pociąga za sobą karę grzywny do 200 złotych lub karę aresztu do dni 14 na zasadzie art. 9 Ustawy z dnia 19 lipca 1919 roku o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie.

Przed uruchomieniem miejskich placów gier i zabaw. Wydział Zdrowotności Publicznej organizuje kurs instrukcyjny dla kierowników i kierowniczek gier ruchowych na placach zabaw dla dzieci.

Kurs rozpoczął się w sobotę, dnia 9-go kwietnia 1952 roku, o godzinie 6-ej wieczorem, w gmachu szkoły im. Królowej Jadwigi (ul. Cegielniana Nr. 26) i trwać będzie 6 tygodni i obejmie następujące przedmioty: teoria gier i zabaw ruchowych, higiena ćwiczeń fizycznych, zajęcia praktyczne. W kursie tym będą obowiązani uczestniczyć wszyscy dotychczasowi kierownicy i kierowniczki gier na miejskich placach zabaw dla dzieci oraz kandydaci i kandydatki na te stanowiska.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od dnia 27 marca do 2 kwietnia r. b. włącznie — zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne:

Dur brzuszny 6 przypadków (w tygodniu poprzednim 4 przypadki), błonica 15 przypadków (11), błonica 20 przypadków (29), dżwica karku 1 przypadek (1), odra 68 przypadków (103), róża 1 przypadek (5), krztusiec 44 przypadków (55), gorączka połogowa 4 przypadki (5), włośnica 1 przypadek (5).

Ogółem zanotowano w tygodniu sprawozdawczym 158 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim — 192 przypadków.

Kary za anty-sanitarny stan posesyj. Łódzkie Starostwo Grodzkie — na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej — ukarał w drodze administracyjnej za anty-sanitarny stan posesyj grzywnami od 10 do 20 złotych następujących właścicieli nieruchomości:

Szpiro Hersza (ul. Zakątna 19), Lehman Rozalję (ul. Piotrkowska Nr. 192), Lewkowicza Majera (ul. Zgierska Nr. 42), Zajaca Wigdora (ul. Limanowskiego Nr. 37), Bocheńską Antoninę (ul. Zachodnia Nr. 11) i Flakiewiczą Stanisława (ul. Spacerowa Nr. 4).

OKÓLNIA Nr. 6.

Zgodnie z §§ 170 oraz 222 „Tymczasowej instrukcji kasowo-rachunkowej Magistratu m. Łodzi” poleca się wszystkim Wydziałom Zarządu Miejskiego nadesłać do Wydziału Finansowego:

- 1) w terminie do dnia 15 kwietnia 1952 roku: a) listę biernych i czynnych zaległości budżetowych według stanu na dzień 1 kwietnia 1952 roku, b) wykazy remanentu materiałów i zapasów według stanu na dzień 1 kwietnia 1952 roku, sporządzone według zasad, wymienionych w § 185, p. 16 wyżej wymienionej instrukcji;

- 2) w terminie możliwie najkrótszym — sprawozdania i bilanse przedsiębiorstw komunalnych, sporządzone na dzień 1 kwietnia 1952 roku.

Za zaległości budżetowe będą Wydziały Zarządu Miejskiego uważały jedynie te zobowiązania i należności Magistratu, na które nie zostały wystawione do końca roku budżetowego 1951/52, lub nie będą mogły być wystawione w okresie ulgowym asygnacje przychodowe lub rozchódowe, przyczem:

- 1) zaległości nie powinny obejmować rozrachunków między poszczególnymi Wydziałami Zarządu Miejskiego,
- 2) zaległości powinny być wykazane przez ten Wydział Zarządu Miejskiego, który w danej sprawie reprezentował Magistrat wobec osób trzecich.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 roku (Dz. U. Nr. 75, poz. 455) wszelkie kredyty, przewidziane w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1951/52 wygasły z dniem 31 marca 1952 roku.

W okresie ulgowym, który trwać będzie od dnia 1 do dnia 30 kwietnia 1952 roku, regulowane będą przez Główną Kasę Miejską, jedynie zobowiązania, wynikłe z wykonania budżetu Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1951/52 na podstawie asygnacji, dostarczonych Wydziałowi Finansowemu — Oddział Rachuby — do dnia 15 kwietnia 1952 roku.

Wydziałom Zarządu Miejskiego, prowadzącym instytucje samowystarczalne, poleca się przeksięgowanie sum składowych na właściwe konta budżetowe w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 kwietnia 1952 roku, a to w celu umożliwienia Wydziałowi Finansowemu ostatecznego zamknięcia ksiąg rachunkowych ubiegłego okresu budżetowego w dniu 30 kwietnia 1952 roku.

Łódź, dnia 6 kwietnia 1952 roku.

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego (—) Kalinowski.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Łodzi, Nr. 440 wciągnięto dnia 17 lutego 1952 roku następujący wpis: „Spółdzielnia Budowy Domów dla Pracowników Miejskich m. Łodzi z odpowiedzialnością udziałami”. Łódź, ul. Narutowicza Nr. 65. Członkowie spółdzielni odpowiadają za zobowiązania teje do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiotem działalności spółdzielni jest: nabywanie placów pod budowę domów mieszkalnych, zakupywanie materiałów budowlanych, budowa domów mieszkalnych oraz wykonywanie innych czynności, związanych z tą budową. Udział członka wynosi 500 zł. i jest płatny w 20 ratach miesięcznych. Zarząd stanowią: Stanisław Lalewicz, Przędzalniana 64, Piotr Gatka, Przędzalniana 21 i Mieczysław Polkowski, Nowo-Senatorska 2, wszyscy w Łodzi. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony; wszelkie ogłoszenia spółdzielni winny być umieszczone w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi”; zarząd składa się z trzech członków i trzech zastępców; wszelkie zobowiązania w imieniu spółdzielni podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie; likwidacja spółdzielni przeprowadzona będzie zgodnie z ustawą o spółdzielniach.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi na podstawie art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz 411) wzywa niżej wymienionych płatników wspomnianego podatku do zgłoszenia się w Wydziale Podatkowym (Pl. Polności Nr. 2, pokój 25) celem odebrania nadesłanych przez XI Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Łodzi nakazów płatniczych i zawiadomień o grzywnach za rok 1931:

1. Bauma Ryszarda	11. Łódzką Hurtownię Piwa
2. Bornsztajna Abrama	12. Mink Surę Rywkę
5. Brajer Stefanę	13. Nalesińską Marję
4. Czerwińskiego Stefana	14. Palusińską Marję
5. Defińską Marję	15. Radeckiego Stanisława
6. Drożę Klarę	16. Reichmana Pejsacha
7. Einhorna Maurycego	17. Rubinsztajna Kolmana
8. Gutmana Icka	18. Sochaczewskiego Samuela
9. Lebelta Antoniego	19. Sommera Ignacego
10. Lengie Brandlę	20. Szmulak Eugenję.

Nadmienia się jednocześnie, że nieodebrane nakazy i zawiadomienia w terminie dni 14 od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia będą uważane za dołączone.

Łódź, dnia 8 kwietnia 1932 roku.

Przewodniczący Wydziału Podatkowego:

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

w. z. (—) Wł. Adamski.

OGŁOSZENIE.

Zaginęła karta rzemieślnicza, wydana przez Urząd przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi na imię Sulińskiego Antoniego, zam. w Łodzi, przy ul. Marysińskiej Nr. 9.

OGŁOSZENIE.

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi — na imię: Blicher Tauby, zam. w Łodzi przy ulicy Północnej 9.

OGŁOSZENIE.

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi — na imię: Wielkopolan Genowefy, zam. w Łodzi przy ulicy Lipowej 58.